

Minister Klimatu i Środowiska

DLŁ-WNO.050.113.2023.RB
2963606.11737840.9531978
Warszawa, 20-02-2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację Pani Posel Klaudii Jachiry w sprawie wprowadzenia zakazu polowań w związku z przypadkami kłusownictwa oraz krytyczną oceną Unii Europejskiej co do wpływu myślistwa na współczesną przyrodę i ochronę środowiska, K10INT200, przedstawiam poniższe informacje.

Na wstępie chciałbym zapewnić, że kwestia właściwego traktowania zwierzyny dzikiej jest sprawą niezwykle ważną społecznie. Obecne Kierownictwo Ministerstwa Klimatu i Środowiska (dalej MKiŚ) przykłada wielką wagę do wszystkich aspektów związanych z ochroną przyrody i należyłym kształtowaniem środowiska.

Należy podkreślić, że wilk podlega ochronie ścisłej na terenie całego kraju od 1998 r. - aktualnie na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380). Ponadto, Polska populacja wilka jest wymieniona w załączniku II i V dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Wilk stanowi przedmiot ochrony w obszarach Natura 2000 i jest dodatkowo gatunkiem priorytetowym, w związku z czym jako kraj jesteśmy zobowiązani do zachowania tego gatunku we właściwym stanie ochrony.

Populacja wilka od czasu objęcia ścisłą ochroną gatunkową systematycznie wzrasta, podobnie powiększył się zasięg jego występowania. W raporcie z art. 17 dyrektywy siedliskowej, przekazanym w 2019 r. do Komisji Europejskiej, stan zachowania wilka w alpejskim regionie biogeograficznym uznano za właściwy (FV), zaś w regionie kontynentalnym określono jako niewłaściwy, ale ulegający poprawie (U1+). Należy pamiętać, że objęcie ochroną wilka zarówno na poziomie całego kraju, jak i konsekwencja ochrony na poziomie Unii Europejskiej – w Polsce od 2004 r., ukierunkowane było właśnie m.in. na ten cel, tj. na zwiększenie liczebności i zasięgu gatunku.

Niemniej, mając świadomość zagrożeń jakie niesie ze sobą koegzystencja gatunków konfliktowych z człowiekiem, wprowadzono szereg rozwiązań praktycznych i legislacyjnych, które umożliwiają podejmowanie stosownych działań adekwatnych do konkretnych sytuacji, takich jak wypłata odszkodowań, możliwość współdziałania poszkodowanych

z regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska lub dyrektorami parków narodowych w zakresie zabezpieczenia mienia oraz możliwość wydania indywidualnych zezwoleń na odstępstwo od zakazu płoszenia lub też w szczególnych przypadkach, umyślnego zabijania osobników problematycznych.

Zezwolenie na odstępstwo od czynności zakazanych takich jak np. umyślne płoszenie i niepokojenie, umyślne zabijanie, może być wydane wyłącznie przy spełnieniu łącznie 3 przesłanek, tj. w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli wnioskowane działania nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony gatunków chronionych oraz przy spełnieniu jednej z przesłanek indywidualnych wymienionych w art. 56 ust. 4 pkt 1-6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, z późn. zm.) np. interes zdrowia lub bezpieczeństwa powszechnego.

Dodatkowo, decyzje z zakresu ochrony gatunkowej opierają się na tzw. uznaniu administracyjnym, a zatem każda sprawa badana jest także pod kątem celowości i słuszności założeń wskazanych we wniosku.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że w ocenie MKiŚ zasadnym jest utrzymanie dotychczasowych zasad ochrony wilka na terenie kraju, tj. utrzymanie ochrony ścisłej, a więc także wszystkich zakazów określonych w art. 52 ust. 1 ustawy o *ochronie przyrody* i § 6 rozporządzenia Ministra Środowiska w *sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*, w tym zakazu umyślnego zabijania. Obecny system okazuje się skuteczny w ochronie gatunku wilka przy jednoczesnym łagodzeniu konfliktów na linii człowiek-wilk. System ten jest w pełni zgodny z dyrektywą siedliskową, która również umożliwia udzielanie odstępstw od zakazów określonych w art. 12 dyrektywy w *sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory*. Przesłanki jakie muszą zaistnieć dla możliwości wprowadzania ww. odstępstw zawarte są natomiast w art. 16 tej dyrektywy.

Odnosząc się do propozycji wprowadzenia zakazu polowań na określonych obszarach na poziomie Unii Europejskiej należy zauważyć, że Komisja Europejska na wczesnym etapie prac nad Strategią unijną w sprawie bioróżnorodności oraz wynikającym z niej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych (Nature Restoration Law) proponowała wprowadzenie takiego zakazu jednak nie został on zmaterializowany w przyjętych dokumentach. Uzgodniona treść Nature Restoration Law (uzgodnienie w UE na poziomie politycznym 9 listopada 2023 r. obecnie dokument oczekuje na publikację po ewaluacji prawno-lingwistycznej, wkrótce wejdzie w życie) nie zawiera przepisów odnoszących się do kwestii zakazu polowań.

Chciałbym poinformować, że w 2022 r. myśliwi odnaleźli i unieszkodliwili na terenie 4429 obwodów łowieckich 25192 wnyki, 400 żelaz oraz 769 innych urządzeń kłusowniczych. Dodatkowo, myśliwi odnaleźli w urządzeniach kłusowniczych (zwierzyna lub jej szczątki) 21 łosi, 191 jeleni, 17 danieli, 168 dzików, 1286 saren, 1192 zające, 427 lisów, 63 borsuki, 15 piżmaków, 1373 bażanty, 304 kuropatwy, 1 muflona. Pracownicy Straży Leśnej w 2022 r. odnaleźli i unieszkodliwili na terenach lasów zarządzanych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe 376 narzędzi kłusowniczych. Dodatkowo, Straż Leśna potwierdziła skłusowanie 11 łosi, 64 jeleni, 2 danieli, 17 dzików oraz 29 saren.

MKiŚ nie weryfikuje skuteczność zakazu stosowania amunicji ołowianej na obszarach wodno-błotnych. Należy przy tym dodać, iż do MKiŚ nie docierały do tej pory informacje na temat nieprzestrzegania przedmiotowego zakazu przez myśliwych.

Chciałbym także poinformować, że w dniu 9 lutego br. w MKiŚ odbyło się spotkanie z przedstawicielami Polskiego Związku Łowieckiego (dalej PZŁ) oraz z zaproszonymi przez PZŁ przedstawicielami nauki na temat gospodarki łowieckiej i związanych z tym oczekiwań społecznych. W MKiŚ planowane jest rozpoczęcie prac nad powołaniem Zespołu do spraw łowiectwa z udziałem przedstawicieli MKiŚ, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, PZŁ oraz strony społecznej. Celem prac Zespołu będzie wypracowanie kompromisu w wielu kwestiach spornych. Jednocześnie informuję, że 14 lutego br. odbyło się również spotkanie w MKiŚ pomiędzy Łowczym Krajowym, przedstawicielami PZŁ a przedstawicielami Koalicji Niech Żyją zrzeszającej organizacje przyrodnicze i społeczne. Celem MKiŚ było wsłuchanie się w głos społeczny i rozpoczęcie dialogu ze środowiskiem łowieckim na temat gospodarki łowieckiej.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów